

og den er i øvrigt grundlaget for en kommende fødevarelov.

For at kunne klare nogle af disse meldinger er det nødvendigt at behandle hvert område for sig, således som fødevareministeren har gjort det i sin redegørelse. For at leve op til rene, uforfalskede produkter er det nødvendigt at stille krav både til producenter og til forarbejdningsindustrien. Den stigning og indholdet i øvrigt af sygdomsfremkaldende mikroorganismer i fødevarer skal stoppes. Rene fødevarer betyder salmonellafri kød og æg, ingen listeria, colibakterier osv. Det er min overbevisning, at den begrænsede prisstigning vil forbrugerne acceptere.

Socialdemokratiet lægger stor vægt på arbejdet i Dansk Zoonosecenter, som skal forebygge og i givet fald opklare levnedsmiddelbårne sygdomme hos mennesker. Agtpågivenhed hos de offentlige myndigheder er afgørende vigtig.

Også på dette område er en mærkning af fødevarerne nødvendig. Forbrugerne kræver sikkerhed og oplysning. Både pesticidrester og medicinrester er uacceptable i madvarer, idet disse kan have skadelig virkning på mennesker. Medicin skal bruges til sygdomsbekæmpelse, og anvendelsesreglerne skal nøje overholdes.

Forsigtighedsprincippet skal være grundliggende og ikke tillade pesticider og medicinrester, ligesom vækstfremmende produkter eller midler ikke hører hjemme i rene fødevarer. Et forbud mod vækstfremmere bør gælde både nationalt og internationalt. Nationalt kan vi jo gøre det selv, og hvis vi får en mærkning med oprindelsesland, er der jo en dobbeltgardering.

Der findes nogle mennesker, der skal tages særlige hensyn til, og jeg tænker f.eks. på allergikere, diabetikere, coeliacpatienter og andre, og disse har et særligt behov for fuldstændig indholdsdeklarering, et rimeligt krav, der skal opfyldes.

Hvad angår mærkning generelt, er det for mig umiddelbart indlysende, at en ingrediensliste og en næringsdeklaration er et nødvendigt beslutningsgrundlag for forbrugerne at have for deres varevalg. Ministeren skriver i sin redegørelse, at en begrænsning af E-mærkning, altså en begrænsning af tilsætningsstoffer, er ønskelig, samt kvalitetsmærkning og naturligvis Ø-mærket for økologisk fremstillede produkter. Det er vi enige i.

Men jeg må sige, at hvis man ønsker en fuldstændig deklaration inklusive næringsstofangivelse og behov, er det en illusion at tro, at den

kan gøres kort og klar. Men selvfølgelig kan den gøres bedre og mere ensartet, bygget over samme læst; det vil vi da gerne.

At vi er enige om mærkning af genmodificerede varer kan ikke overraske nogen. Vi ønsker, at forbrugerne skal have mulighed for at sige fra, hvis ikke de vil indtage genmodificerede produkter.

De økologiske varer fortjener en særlig omtanke. Jeg mener, at den tilstedeværende interesse for de økologiske produkter vil stige, og derfor er regeringens politik rigtig med støtte til såvel produktudvikling som til økologisk fødevareproduktion.

Det burde være en selvfølge, at alle offentlige kantiner og institutioner indkøber økologiske varer. På finansloven for 1998 er der afsat penge til at fremme anvendelsen af økologiske produkter i det offentlige system. Stat, amt og kommune skal vise vejen til kvalitetskost.

I disse år øges mængden af anvendelsen af de såkaldte functional foods, funktionelle fødevarer på dansk. Min begejstring er ikke ubetinget. Tværtimod. At tilsætte kalk til morgenjuicen og droppe mælk og mælkeprodukter er ikke hensigtsmæssigt set ud fra et ernærings-synspunkt. Man kommer nemt til at sjuske med den øvrige kost.

Derfor er det vigtigt fortsat at være restriktiv med anprisninger. Giver man for slappe tøjler, er der ingen grænser for fantasien med hensyn til den slags tilsætningsstoffer. Jeg kan godt forestille mig en ny konkurrence om at fylde på i forarbejdningsindustrien. Rene, uforfalskede varer vil få trange kår.

Miljø og etik hører også med til en moderne fødevarepolitik med kvalitet som målsætning. Det drejer sig om arbejdsmiljø for de ca. 360.000 beskæftigede i denne sektor, såvel som det drejer sig om miljøet under dyrenes opvækst og den dertil knyttede etik. Vi forventer, at det udvalg, ministeren har nedsat, fremkommer med nogle gode forslag til forbedringer af dyrevelfærdet. Det er tilfredsstillende for Socialdemokratiet, at fødevareministeren arbejder med dyrevelfærd i såvel Danmark som i EU. Det gælder om at bevare og højne danske kvalitetsprodukter med skyldig hensyntagen til dyrene.

Og så til kontrollen. Der er næppe nogen, der er modstander af levnedsmiddelkontrol. Skal man leve op til fødevarer sikkerhed, er kontrol en del af sikkerheden. Der har i de seneste år været en omfattende debat om dette emne. Der har været indskrænkninger i antallet af enhe-